

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1CoZm/103/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513208775
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Haitová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1513208775.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Haitovej a členiek senátu Mgr. Soni Pekarčíkovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v právnej veci žalobcu: H.. Q. W., narodený XX.X.XXXX, bytom S.S. XX, O., zastúpeného advokátom JUDr. Dušan Kolesár, Laurinská 12, Bratislava, proti žalovanému: X.. H. Q., narodený XX.X.XXXX, bytom R. XXX/XX, I., zastúpeného advokátskou kanceláriou AKMK, s.r.o., Farská 30, Nitra, o návrhu žalobcu na zaplatenie 45 135,- eur s príslušenstvom a odmenou 150,45 eur zo zmenky a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 1CbZm 232/2013-139 zo dňa 04.05.2015, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 1CbZm 232/2013-139 zo dňa 04.05.2015 potvrdzuje.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 625,49 EUR a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom č.k. 1CbZm 232/2013-139 zo dňa 04.05.2015, ktorý bol napadnutý odvolaním žalobcu, Okresný súd Bratislava V, nevyhovel návrhu žalobcu, keď zmenkový platobný rozkaz č. k. 4Zm 278/2013-17 zo dňa 7.5.2013 v celom rozsahu zrušil. Zmenkovým platobným rozkazom č. k. 4Zm 278/2013-17, ktorý vydal Okresný súd Bratislava V dňa 7.5.2013, bol žalovaný zaviazaný, aby žalobcovi zaplatil zmenkovú sumu 45 135 Eur s úrokom 6% ročne z nej od 1.2.2013 do zaplatenia, zmenkovú odmenu 150,45 eur a náhradu trov konania 2.717 eur.

2. Žalobca sa návrhom na začatie konania domáhal zaplatenia sumy zmenkovej istiny 45.135 Eur a titulom príslušenstva si nárokoval voči žalovanému zaplatenie úrokom 6% ročne z nej od 1.2.2013 do zaplatenia, zmenkovú odmenu 150,45 eur a náhradu trov konania 2.717 eur. Žalobca v odôvodnení žalobného návrhu uviedol, že je vlastníkom vlastnej zmenky na rad, ktorá znie v jeho prospech, ktorú zmenku vystavil žalovaný a napriek výzve túto zmenku neuhradil ani čiastočne. K svojmu žalobnému návrhu žalobca predložil súdu v prvopise vlastnú zmenku bez protestu, znejúcu na rad žalobcu vystavenú žalovaným dňa 25.07.2012. Vlastná zmenka znie na povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 45 135,- EUR dňa 31.01.2013 v mieste platenia, ktorým je Bratislava, na bankový účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Pri mieste na údaje vystaviteľa sú uvedené údaje žalovaného a podpis. Na základe návrhu žalobcu, Okresný súd zmenkový platobný rozkaz vydal a vyhovel návrhu žalobcu v plnom rozsahu.

3. Voči zmenkovému platobnému rozkazu podal odôvodnené námietky žalovaný. Žalovaný zmenkový platobný rozkaz žiadal zrušiť. Zmenkový platobný rozkaz považoval za nezákonný, lebo ho nevydal zákonný sudca ale vyšší súdny úradník. Keďže súčasťou doručovaného zmenkového platobného

rozkazu nebolo poverenie sudcu pre vyššieho súdneho úradníka a on ani iným spôsobom nezistil, že by bolo poverenie udelené, mal za to, že vyšší súdny úradník vydal zmenkový platobný rozkaz bez potrebného poverenia sudcu. Proti zmenke namietal, že originál, predložený žalobcom, nesúhlasí s tým vyhotovením zmenky, ktoré on 25.7.2012 podpísal. Podľa názoru žalovaného, žalobca dodatočne dopísal do textu doložku „bez protestu“, z čoho usúdil, že zmenka nie je originálom podpísanej zmenky a sú pochybnosti o jej pravosti. Ďalej uviedol, že zmenku vystavil na zabezpečenie záväzku, ktorý vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalovaný poukázal na Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorú dňa 25.07.2012 uzatvoril žalobca ako postupca a žalovaný ako postupník. Na základe tejto zmluvy, žalobca žalovanému postúpil pohľadávku, ktorú mal zo zmluvy o pôžičke voči dlžníkovi H.. X. Q. (ďalej ako „pôvodný dlžník“). Odplata za postúpenie pohľadávky voči pôvodnému dlžníkovi bola vo výške tejto pohľadávky a to 45 135 EUR, na ktorej zaplata sa zaviazal žalovaný najneskôr do 31.01.2013 a splnenie tejto povinnosti zabezpečil vystavením zmenky, do ktorej v prípade neuhradenia odmeny za postúpenie bol žalobca ako postupca oprávnený vyplniť dlžnú sumu. Pôvodný dlžník na zabezpečenie pôžičky vystavil zmenku v prospech žalobcu. V zmysle zmluvy o postúpení, túto zmenku sa žalobca podpisom zaviazal odovzdať žalovanému a to z dôvodu, aby mal žalovaný zábezpeku voči pôvodnému dlžníkovi. Zmenka vystavená pôvodným dlžníkom mala byť žalobcom odovzdaná žalovanému pri podpise zmluvy, ako to vyplýva z čl. V „osobitné ustanovenia“ zmluvy o postúpení, bod č. 4. Žalobca svoju zmluvnú povinnosť, odovzdať žalovanému zmenku vystavenú v jeho prospech pôvodným dlžníkom nespĺnil, napriek tomu že ho žalovaný vyzýval na dodatočné splnenie tejto povinnosti. Keďže ani po výzve zmenku žalobca žalovanému neodovzdal, listom zo dňa 4.3.2013 od zmluvy o postúpení pohľadávky žalovaný odstúpil. Po odstúpení od zmluvy žalovaný mal za to, že už nie je zaviazaný voči žalobcovi a požadoval od postupcu vrátenie zmenky, ktorou on zabezpečil záväzok zaplatiť odplatu za postúpenie pohľadávky. Na žiadosť o vrátenie zmenky, ktorou žalovaný zabezpečoval zaplata odmeny za postúpenie odpovedal žalobca záporne. Žalovaný následne podal návrh na súd a jej vydania sa domáha v súdom konaní sp. zn. 3CbZm/54/2013 na Okresnom súde Bratislava V. Ako prílohy k námietkam odporca predložil vo fotokópii zmluvu o postúpení pohľadávky, ftk. zmenky na ktorej absentuje výraz „bez protestu“, výzvu zo 14.2.2013 na odovzdanie zmenky a oznámenie zo 4.3.2013 o odstúpení od zmluvy.

4. Po podaní námietok žalovaným, súd prvej inštancie nariadil pojednávanie a vec sa viedla pod sp. zn. 1CbZm 232/2013.

5. Žalobca žiadal ponechať zmenkový platobný rozkaz v platnosti. Uviedol, že doložku „bez protestu“ na zmenku doplnil s vedomím a so súhlasom žalovaného, zmenka svoju originalitu, pravosť nestráca ani tým, že žalovaný s dopísaním doložky dodatočne nesúhlasí. Odstúpenie od zmluvy o postúpení pohľadávky považoval jednak pre konanie o zaplata zmenky za právne irelevantné, keďže jeho následkom nie je zánik zmenkového záväzku, a jednak za neplatné. Určenia neplatnosti odstúpenia sa žalobca domáha žalobou, ktorú 30.7.2013 podal na Okresnom súde Bratislava I. Žalobca poukázal na abstraktnú povahu zmenky, ktorá je oddelená od kauzálnej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o postúpení, takže odstúpenie od tejto zmluvy nemohlo spôsobiť zánik zmenkovej pohľadávky. K námietke nezákonnosti zmenkového platobného rozkazu poukázal na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 549/2003 Z. z., v zmysle ktorého je poverenie sudcu, na základe ktorého vyšší súdny úradník koná a rozhoduje, súčasťou rozvrhu práce, resp. súdneho spisu. Žalobca poukázal na konanie, ktorým sa domáha voči žalovanému na OS Bratislava I vyslovenia neplatnosti odstúpenia od zmluvy o postúpení a pripojil svoju žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu, ktorá sa na Okresnom súde Bratislava I vedie pod sp. zn. 14C/148/2013. Z predloženej ftk. žaloby podanej na OS Bratislava I vyplýva, že k odstúpeniu od zmluvy o postúpení, žalobca argumentuje s poukazom na § 48 Občianskeho zákonníka, teda že „od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté“. Vzhľadom k tomu, že medzi účastníkmi právo odstúpiť od zmluvy dojednané nebolo, odstúpenie žalovaného - postupníka od zmluvy o postúpení bolo neplatné pre rozpor so zákonným ustanovením § 48 Občianskeho zákonníka. Zároveň sa vyjadril v žalobe tiež o bezdôvodnosti odstúpenia s tým, že previedol na postupníka zmenku rubopisom a teda už nemal ďalší dôvod si takúto zmenku ponechávať u seba. Poukázal tiež na to, že od uzatvorenia zmluvy o postúpení až do vymáhania zmenky, ktorou je postupník sám viazaný, postupník nevyzýval postupcu na vydanie zmenky voči pôvodnému dlžníkovi, takto začal argumentovať až keď došlo k vymáhaniu jeho vlastného dlhu, čo je podľa žalobcu účelové.

6. Na prejednanie námietok súd prvej inštancie v zmysle § 175 ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (OSP) nariadil pojednávanie. Dokazovanie bolo vykonané listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, výsluchom účastníkov, výsluchom svedkov X. S. a H.. X. Q.. Súd prvej inštancie tiež vykonal dokazovanie oboznámením sa s podstatnými časťami spisu sp. zn. 3CbZm/54/2013 vedeného na OS Bratislava V, v ktorom sa rieši návrh žalovaného voči žalobcovi tunajšieho konania o vydanie zmenky. Žalobca spočiatku navrhoval vykonať dokazovanie výsluchom svedka B. Z., zamerané na objasnenie majetkových pomerov žalovaného a H.. Q. a vzťahov medzi nimi, avšak súd prvej inštancie toto dokazovanie ako nesúvisiace s predmetom konania nepripustil.

7. Súd prvej inštancie prejednal postupne všetky námietky vznesené žalovaným voči zmenkovému platobnému rozkazu. Zhodne so žalobcom posúdil súd prvej inštancie námietku ohľadne nepríslušnosti vyššieho súdneho úradníka k vydaniu zmenkového platobného rozkazu bez poverenia sudcu. Súd poukázal na príslušné ustanovenia zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch. Vyšší súdny úradník je podľa § 5 písm. b) oprávnený samostatne konať a rozhodovať na základe poverenia sudcu o návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu. V zmysle § 3 ods. 5 je poverenie sudcu súčasťou rozvrhu práce alebo súčasťou súdneho spisu. V zmysle príslušných ustanovení, nie je povinnosťou súdu poverenie vyššieho súdneho úradníka k vydaniu zmenkového platobného rozkazu zasielať účastníkom konania. Táto námietka teda pripustená nebola.

8. Ďalej sa súd prvej inštancie zaoberal námietkami proti originalite zmenky. Z prvopisu zmenky, vystavenej v Bratislave dňa 25.7.2012, ktorú predložil k žalobe žalobca, súd zistil, že sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi, bez protestu, v Bratislave dňa 31.1.2013 zmenkovú sumu 45.135 eur. Súd prvej inštancie konštatoval, že zmenka ktorú predložil žalobca obsahuje všetky náležitosti predpísané v ustanovení čl. I. § 75 zákona zmenkového a šekového č. 191/1950 Zb. (ďalej len zmenkový zákon) pre vlastnú zmenku. Predložením jej prvopisu žalobca preukázal, že je riadnym majiteľom a má právo postihom žiadať zmenkovú sumu, ak zmenka nebola pri splatnosti zaplatená, šesťpercentné úroky odo dňa splatnosti a odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy (čl. I. § 48 ods. 1 zmenkového zákona). Žalovaný síce namietal, že žalobca dodatočne, bez jeho súhlasu, neoprávnené do textu zmenky zasiahol dopísaním doložky „bez protestu“, ale túto námietku súd neakceptoval. Ako dôkaz žalovaný predložil fotokópiu tejto zmenky, na ktorej doložka „bez protestu“ chýba. Námietku o nedostatku originality zmenky súd neakceptoval jednak preto, že žalovaný nepreukázal, že fotokópia bola vyhotovená z pôvodného originálu zmenky. Tieto námietky teda neboli pripustené pre ich nepreukázanie a tiež súd konštatoval, že aj v prípade neoprávneného dopísania do textu zmenky, súhlasne s námietkami žalovaného, zmenku ako takú by to nerobilo neplatnou. Súd prvej inštancie posúdil tieto námietky odkazom na čl. I. § 69 v spojení s § 77 ods. 1 zmenkového zákona, podľa ktorého „ak bol text zmenky zmenený, sú tí, ktorí sa podpísali na zmenku po tejto zmene, zaviazaní podľa zmeneného textu; tí, ktorí sa podpísali prv, sú zaviazaní podľa textu pôvodného, ak tento zákon neustanovuje inak“. Za zmenu textu považoval súd aj prípadné dopísanie doložky „bez protestu“. V prípade preukázania tejto námietky, žalovaný by bol zaviazaný podľa pôvodného textu, t. j. tak, ako by doložka na zmenke uvedená nebola. Dôsledkom by bolo, že by žalobca musel urobiť protest pre neplatenie. Žalovaný ako vystaviteľ vlastnej zmenky je v zmysle čl. I. § 78 ods. 1 zmenkového zákona zaviazaný rovnako ako príjemca cudzej zmenky, voči ktorému majiteľ práva nestráca, ani keď lehoty určené na protest pre neplatenie zmeškal (čl. I. § 53 ods. 1 zmenkového zákona). Na základe uvedeného, ani keby bolo bývalo preukázané že doložka „bez protestu“ bola dopísaná následne neoprávnenie, žalovaný by bol zaviazaný ako zo zmenky bez tejto doložky. Žalovaného zmenkový záväzok nezanikol, pretože protest pre neplatenie má zachovacie účinky len voči nepriamym dlžníkom. Voči primárnym dlžníkom, akým žalovaný je ako vystaviteľ vlastnej zmenky, zaviazaný rovnako ako prijímateľ cudzej zmenky podľa § 78 ods 1 Zmenkového zákona, porušenie povinnosti vykonať protest podľa § 53 ods. 1 Zmenkového zákona, nemá následky v podobe straty postihového práva, tieto následky vznikajú len voči nepriamym dlžníkom.

9. Súd prvej inštancie sa zaoberal aj ostatnými námietkami, ktoré boli kauzálného charakteru. V tomto prípade námietky vyplývajú zo vzájomného mimo zmenkového vzťahu účastníkov konania, a keďže zmenka nebola indosovaná, žalovaný bol oprávnený kauzálné námietky vzniesť bez toho, aby v zmysle čl. I. § 17 zmenkového zákona súčasne preukázal, že žalobca pri nadobúdaní zmenky konal vedome na jeho škodu. Medzi sporovými stranami nebolo sporné, že zmenka zabezpečovala zaplatenie odplaty 45.135 eur za postúpenie pohľadávky. Zmluvu o postúpení pohľadávky uzavreli žalobca ako postupca a žalovaný ako postupník dňa 25.7.2012. Jej predmetom bolo postúpenie pohľadávky zo zmluvy o

pôžičke zo dňa 1.6.2009, na základe ktorej žalobca poskytol dlžníkovi H.. X. Q. pôžičku 53.135 eur. Pôžička bola splatná do 31.3.2010, ku dňu postúpenia ostal nesplatený zvyšok dlhu vo výške 45.135 eur a túto pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými postúpil žalobca žalovanému za odplatu 45.135 eur. Za účelom zabezpečenia splatenia tejto odplaty, dohodli sa zmluvné strany na vystavení vlastnej zmenky postupníkom. Zabezpečenie zmenkou vyplýva z článku V. ods. 2 zmluvy, podľa ktorého vystavil žalovaný dňa 25.7.2012 za účelom zabezpečenia pohľadávky, ktorá vznikne nezaplatením odplaty za postúpenie, vlastnú zmenku na sumu 45.138 eur splatnú 15.2.2013 (zmenka je v skutočnosti splatná už 31.1.2013). Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný od zmluvy o postúpení pohľadávky odstúpil z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti, ku splneniu ktorej sa navrhovateľ zaviazal v článku V. ods. 4. Podľa čl. V. ods. 4. Podpisom tejto zmluvy sa zaväzuje postupca odovzdať postupníkovi zmenku vzťahujúcu sa k vyššie uvedenej pohľadávke, ktoré eviduje voči doterajšiemu dlžníkovi H.. X. Q.. Zmenka je špecifikovaná v čl. I. ods. 1 zmluvy, z ktorého vyplýva, že ide o zmenku, ktorú na zabezpečenie pohľadávky (zo zmluvy o pôžičke) vystavil dlžník dňa 1.3.2010 na sumu 53.135 eur, splatnú 31.3.2010. Žalovaný v konaní tvrdil, že pri podpísaní zmluvy o postúpení pohľadávky túto zmenku nedostal. Ani na následnú výzvu listom žalobca túto zmenku svojmu postupníkovi neodovzdal. Z dôvodu že si postupca nesplnil povinnosť odovzdať postupníkovi zmenku voči pôvodnému dlžníkovi, listom zo 4.3.2013 od zmluvy o postúpení žalovaný pohľadávky odstúpil. Žalovaný dôvodil, že žalobca nedodržiaval podmienky zmluvy a postupníkovi značne sťažil vymožitelnosť postúpenej pohľadávky voči pôvodnému dlžníkovi. Pokiaľ ide o porušenie zmluvnej povinnosti žalobcom, tento tvrdenie žalovaného odmietal. Predmetnú zmenku žalovanému odovzdal pri podpise zmluvy, a keďže záznam o odovzdaní nebol spísaný, navrhol na preukázanie tejto skutočnosti vypočuť X. S., ktorý bol jeho účtovníkom a H.. X. Q., ktorí sa podpísania zmluvy zúčastnili. Svedok X. S. uviedol, že sa zúčastnil dvoch jednaní o vyriešení pohľadávky, ktorú mal žalobca voči H.. Q.. Svedok síce potvrdil, že sporové strany si medzi sebou odovzdávali papiere, myslel si, že zmenka, ktorá bola na stretnutie prinesená, tam bola aj odovzdaná, ale nevedel, či skutočne išlo o zmenku, papier nečítal, ani nesledoval, kto, komu a čo odovzdal. Z výpovede svedka H.. X. Q. vyplynulo, že sa stretnutia, na ktorom došlo k podpísaniu zmluvy o postúpení pohľadávky, nezúčastnil. Pokiaľ ide o odovzdanie zmenky, žalobca súdu poskytol rozporné tvrdenia, keď najprv uvádzal, že zmenku žalovanému odovzdal a následne uviedol, že mala byť zničená. Z listinného dôkazu, ktorý žalobca súdu predložil vo vyjadrení k námietkam, žaloby na neplatnosť odstúpenia, ktoré sa vedie na OS Bratislava I pod sp. Zn. 14C/148/2013 na návrh žalobcu, vyplýva že v tomto konaní žalobca uvádza, že zmenku rubopisoval na rad žalovaného a teda nemal dôvod si ju ponechávať. Toto tvrdenie žalobcu v inom konaní je v zásadnom rozpore s jeho tvrdením v tunajšom konaní, kde o rubopise súdu neuviedol, naopak súdu uviedol, že zmenku odovzdal za účelom jej zničenia. Súd prvej inštancie teda musel na základe predložených dôkazov a rozporných výpovedí svedkov a sporových strán vyriešiť, či bolo alebo nebolo preukázané porušenie povinnosti zo zmluvy žalobcom a kto zo sporových strán bol povinný túto skutočnosť preukazovať. Jednalo sa o zásadnú otázku pokiaľ ide o predmet sporu, keďže žalovaný svoju procesnú obranu postavil na tvrdení, že nakoľko platne odstúpil od zmluvy o postúpení, zanikol jeho kauzálny záväzok voči žalobcovi a teda zmenka ktorá je zmenkou zabezpečovacou, síce nie je neplatná ale plnenie z nej nemá kauzálny základ a teda žalobca nie je na takéto plnenie oprávnený. Súd prvej inštancie vychádzal z ustálenej judikatúry, podľa ktorej dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti námietok zásadne zaťažuje žalovaného, ale nie je tomu tak vždy. Vo všeobecnosti platí, že dôkazné bremeno znáša ten účastník, v ktorého záujme je, aby súd uznal určitú skutočnosť za pravdivú. Žalovaný namietal, že mu zmenka odovzdaná nebola, a keďže nie je možné preukázať existenciu niečoho, čo sa nestalo, dôkazná povinnosť prešla na žalobcu, v ktorého záujme je, aby súd uznal za pravdivú skutočnosť, že zmenku pri podpísaní zmluvy o postúpení odporcovi odovzdal. Vykonaným dokazovaním súd nemal za preukázané, že by žalobca predmetnú zmenku žalovanému odovzdal. Odstúpenie od zmluvy žalobca hodnotil len ako účelový krok žalovaného, ktorým sa snažil zvrátiť plnenie z vlastnej zmenky. Pokiaľ ide o nakladanie so zmenkou voči pôvodnému dlžníkovi, súd prvej inštancie v odôvodnení poukazuje na rozpornosť tvrdení žalobcu, keď tunajšiemu súdu viedol, že zmenka mala ostať u žalovaného alebo mala byť žalovaným zničená a rubopisovanie dojednané nebolo a zmenku ani na rad žalovaného neindosoval. Toto tvrdenie žalobcu je v priamom rozpore s jeho iným tvrdením, ktoré súd získal zo spisového materiálu konania o neplatnosť odstúpenia od zmluvy o postúpení, ako aj z vlastného pričinenia žalobcu, ktorý súdu predložil ftk. žaloby v tejto veci, v ktorej uvádza, že nemal dôvod ponechať si zmenku, keďže ju rubopisoval na rad žalovaného ako postupníka. Žalovaný uviedol, že očakával, že mu bude zmenka rubopisovaná, i keď indosament nebol v zmluve o postúpení pohľadávky výslovne dojednaný. V tom čase mali so žalobcom dobré vzťahy, predpokladal preto, že spíšu protokol o odovzdaní zmenky, alebo sa urobí fotokópia. Do rokovania s navrhovateľom vstúpil na žiadosť H.. Q., od ktorého žalobca požadoval vrátenie dlhu 53.000 eur. S H.. Q. sú dlhoroční priatelia, v minulosti mu

H.. Q. poskytol pôžičky, ktoré mu už vrátil, pomáhal mu ako priateľovi, ktorý sa dostal do núdze. Časť dlhu 8.000 eur zaplatila za H.. Q. žalobcovi spoločnosť Draft Mobil, a.s., ktorej sa on zaručil za vrátenie. Keďže H.. Q. nemal na zaplatenie, súhlasil s tým, že zvyšok pohľadávky od žalobcu odkúpi s tým, že mu H.. Q. v budúcnosti peniaze vráti, k čomu mala slúžiť predmetná zmenka ako zabezpečenie. Keď sa blížil termín splatnosti pohľadávky zo zmluvy o postúpení, upozornil ústne žalobcu na skutočnosť, že mu nebola pôvodná zmenka odovzdaná. Keďže ani následne mu zmenka odovzdaná v zmysle zmluvy o postúpení nebola, využil právo a odstúpil od zmluvy, keďže to považoval za základnú povinnosť postupcu v zmluve. Žalobca okrem toho že popieral dôvod na odstúpenie od zmluvy tým, že si splnil povinnosť a zmenku žalovanému odovzdal, tiež uviedol, že nebolo možné od zmluvy odstúpiť. Poukazujúc na obsah Zmluvy o postúpení, žalobca súdu uviedol, že ani Občiansky zákonník ani iný aplikovateľný zákon možnosť odstúpiť od zmluvy z údajného vážneho porušenia zmluvy neustanovuje. Vzťah založený zmluvou o postúpení pohľadávky má občianskoprávny charakter a podľa § 48 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (OZ) môže účastník od zmluvy odstúpiť, len ak je to v tomto alebo inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. V zmluve možnosť odstúpiť od nej nebola dohodnutá a preto žalovaný nemohol platne od tejto zmluvy odstúpiť. Súd prvej inštancie konštatoval, zhodne so žalobcom, že Občiansky zákonník v ustanoveniach §§ 524 a nasl., upravujúcich postúpenie pohľadávky, odstúpenie od zmluvy nerieši. Spôsob pre odstúpenie od zmluvy teda súd prvej inštancie posudzoval aplikáciou všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, teda aplikovaním § 48 ods. 1 OZ prvá časť vety. Všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú záväzkové právo, dávajú veriteľovi právo odstúpiť od zmluvy pri omeškaní dlžníka, konkrétne podľa § 517 ods. 1 OZ „dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o delené plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.“ Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobca sa zaviazal odovzdať žalovanému zmenku, ktorou bola postupovaná pohľadávka zabezpečená. Táto skutočnosť napokon v konaní sporná nebola, sporným bolo či táto povinnosť splnená bola alebo nie. Medzi sporovými stranami nebol sporný výklad čl. V. ods. 4 zmluvy, v zmysle ktorého mala byť splnená povinnosť odovzdať zmenku pri podpise zmluvy (podľa cit. ustanovenia sa postupca zaviazal podpisom tejto zmluvy odovzdať postupníkovi zmenku).

10. Súd prvej inštancie konštatoval, že z vykonaného dokazovania a najmä z toho že žalobca nepreukázal odovzdanie zmenky, ako aj z jeho protichodných vyjadrení ohľadne odovzdania, vyplynulo, že žalobca si nesplnil zmluvnú povinnosť voči žalovanému ako postupníkovi. Súd prvej inštancie konštatoval, že sa jednalo o zásadnú povinnosť postupcu, keďže sa prevádzala pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a teda aj so zmenkou, ktorej odovzdanie bolo podstatné pre prevod pohľadávky. Súd konštatoval, že v pri plnení povinnosti odovzdať zmenku pri postúpení pohľadávky, na ktorú sa zmenka vzťahovala, bol žalobca v postavení dlžníka voči žalovanému. Žalovaný tiež preukázal, že listom zo dňa 14.02.2013 vyzýval žalobcu na dodatočné splnenie povinnosti v lehote troch dní od doručenia. Vzhľadom na to, že žalobca povinnosť nesplnil ani v dodatočnej lehote, mal žalovaný právo od zmluvy odstúpiť. Pre právo odstúpiť od zmluvy pre omeškanie dlžníka podľa § 517 ods. 1 OZ nie je podstatné, či žalovaný mienil zmenku použiť na vymoženie postúpenej pohľadávky od pôvodného dlžníka, ani či H.. Q. na zaplatenie postúpenej pohľadávky vyzval, teda ani či sa tým značne sťažila vymožitelnosť postúpenej pohľadávky. Súd konštatoval, že rozhodujúcim bolo, že sa žalobca zaviazal spolu s postúpením pohľadávky odovzdať aj pôvodnú zmenku a tento záväzok ani v dodatočnej lehote nesplnil a preto existoval zákonný dôvod pre žalovaného túto zmluvu vypovedať a námietku akceptoval.

11. Na pojednávaní dňa 16.9.2014 žalobca uviedol, že H.. Q. pre spoločnosť, v ktorej má žalovaný účasť, zháňal subjekty ktoré poskytli finančné prostriedky do ich spoločného podnikania. Z takéhoto vkladu pochádzala aj pohľadávka medzi žalobcom a H.. Q., ktorá bola zabezpečená zmenkou. Pri čiastočnom, postupnom splácaní tejto pohľadávky bolo ich praxou, že pri postupnom znižovaní pohľadávky sa zmenka na pôvodnú sumu zničila a nahradila novou na aktuálnu sumu. H.. Q. sa na pojednávaní vyjadril, že zmenkami bol zabezpečený záväzok, ktorý už mal byť údajne dávno splatený, avšak narastali úroky a preto stále vystavoval nové zmenky, aby sa tak vyhol exekúcii. Na základe výpovede H.. Q. a obchodnej praxe, o ktorej sa vyjadril žalobca, žalovaný požiadal o pripustenie možnosti nových námietok voči zmenkovému platobnému rozkazu, ktoré dôvodil tým, že nastali okolnosti, o ktorých bez vlastného pričinenia žalovaný netušil, a o ktorých sa dozvedel z vyjadrenia svedka a žalobcu o praxi pri vydávaní nových zmeniek pri znižovaní dlhu. Uznesením č. k. 1CbZm 232/2013-105 zo dňa 18.11.2014 súd odporcovi zmeškanie lehoty na podanie ďalších námietok odpustil. Z uvedených tvrdení mal žalovaný za preukázané, že predmetom Zmluvy o postúpení v skutočnosti nebola pohľadávka z pôžičky, tak ako

to tvrdil žalobca aj pôvodný dlžník, ktorí tak žalovaného uviedli do omylu, ale predmetom tohto prevodu bola v skutočnosti pohľadávka z pôvodnej zmenky. Z výpovede žalobcu vyvodil, že úmyslom účastníkov zmluvy o pôžičke dňa 1.6.2009 bolo nahradiť akýsi predchádzajúci dlh H.. Q. a zároveň ho zabezpečiť zmenkou vystavenou H.. Q. v prospech žalobcu. Z toho usúdil, že žalobca reálne 1.6.2009 neposkytol H.. Q. finančné prostriedky, preto ani nemohla vzniknúť pohľadávka z titulu zmluvy o pôžičke zo dňa 1.6.2009 a teda v súlade so zásadou „nemo plus iuris“, takáto pohľadávka nemohla byť predmetom prevodu na žalovaného. Kauzálny vzťah, ktorý mal byť žalovanou zmenkou zabezpečený, je preto neplatný, zmenka nič nezabezpečuje a neexistuje dôvod na plnenie z takejto zmenky. Rovnako by to podľa žalovaného platilo aj v prípade, ak by išlo o pohľadávku z pôvodnej zmenky, keďže podľa výpovede H.. Q. neboli oproti pôvodnej zmenke reálne poskytnuté peňažné prostriedky, len sa ňou nahrádza skoršia zmenka. Keďže podľa názoru žalovaného predmetom prevodu bola zmenková pohľadávka a postúpenie pohľadávky zo zmenky je bez súčasného rubopisovania neúčinné, kauzálny záväzok je neplatný. Na dodatočné námietky reagoval žalobca s tým, že si žalovaný nesprávne vysvetlil jeho vyjadrenie k tomu, že keď sa čiastočným plnením znížila pohľadávka, zabezpečená zmenkou, vystavila sa nová aktuálna zmenka na zníženu sumu. Nemyslelo sa tým, však že sa jednalo o nový záväzok. Zároveň žalobca zdôraznil, že predmetom zmluvného postúpenia nebol prevod zmenkovej pohľadávky, ale kauzálnej pohľadávky z pôžičky.

12. Pokiaľ ide o preukázanie pôvodu pohľadávky žalobcu voči pôvodnému dlžníkovi, súd prvej inštancie mal za preukázané, že z iniciatívy H.. Q. žalobca vložil peniaze do podnikania firiem skupiny Draft, pričom spôsob vloženie finančných prostriedkov bol irelevantný. Svedok H.. Q. síce tvrdil, že pohľadávku, ktorú zabezpečoval zmenkou už dávno splatil a zmenkami prolognoval tento stav kvôli úrokom s cieľom vyhnúť sa exekúcii, toto vyjadrenie však súd neakceptoval. Pokiaľ by sa pôvodný dlžník necítil byť zaviazaný voči žalobcovi, teda pokiaľ by skutočne neexistovala pohľadávka žalobcu, tak ako to tvrdil žalovaný v dodatočných námietkach, H.. Q. by neinicioval jednanie medzi žalobcom a žalovaným. Z vykonaného dokazovania teda súd nemal za preukázané, že by medzi žalobcom a pôvodným dlžníkom pohľadávka zanikla. Súd prvej inštancie dodatočnú kauzálnu námietku žalovaného, že zmenka plnila zabezpečovaciu funkciu k pohľadávke, ktorá v skutočnosti už neexistovala, teda žalobca nemá nárok na plnenie zo zmenky, neuznal.

13. Súd prvej inštancie z vyššie uvedených námietok žalovaného, pripustil len námietku ohľadne odstúpenia od zmluvy o postúpení. Vzhľadom na charakter odstúpenia podľa Občianskeho zákonníka, súd prvej inštancie konštatoval, že platným odstúpením došlo k zrušeniu zmluvy od počiatku. Zákonným dôvodom odstúpenia žalovaného bolo podľa súdu prvej inštancie omeškanie žalobcu s plnením povinnosti vydať postupníkovi zmenku, pričom túto povinnosť nesplnil ani dodatočne a teda podľa § 48 ods. 1 a ods. 2 v spojení s § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, žalovaný platne odstúpil od zmluvy o postúpení. Súd konštatoval, že zmenka je svojou povahou abstraktnou a oddelenou od kauzy, pričom neplatnosť kauzálneho záväzku, nezasahuje do platnosti zmenky, ktorá je aj naďalej platná a zaväzujúca pre žalovaného. Keďže však išlo skutočne o zmenku zabezpečujúcu splnenie kauzálneho záväzku, ktorý následne zanikol, zanikol aj nárok žalobcu na zaplatenie zmenky. Za daných okolností súd prvej inštancie akceptujúci námietku žalovaného, nárok žalobcovi nepriznal a zrušil zmenkový platobný rozkaz.

14. O trovách rozhodol súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 1 OSP a priznal žalovanému ako strane v spore úspešnej náhradu trov konania v sume 2 717 EUR ako náhrada za zaplatený súdny poplatok za podané námietky. Súd prvej inštancie tiež zaviazal žalobcu k náhrade trov právneho zastúpenia žalovaného. Žalovaný si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 7 úkonov právnych zastúpenia spolu vo výške 3 205,31 EUR, k tomu paušálnu náhradu nákladov spolu v sume 56,75 EUR. Právny zástupca žalovaného si tiež uplatnil náhradu cestovného a náhradu za stratu času, ktorú vyčíslil v sume 499,4 EUR. Spolu predstavuje náhrada právneho zastúpenia za 7 úkonov právnej služby, paušálna náhrada nákladov, náhradu cestovného a straty času sumu 3 761,46 EUR, ku ktorej pripočítal 20% DPH, teda spolu trovy právneho zastúpenia vyčíslil v sume 4 513,75 EUR. Takto súd prvej inštancie aj trovy právneho zastúpenia žalovanému priznal.

15. Voči rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca. Odvolanie podal žalobca voči celej výrokovej časti rozsudku, ktorým bol jednak jeho návrh zamietnutý a zároveň bol zaviazaný uhradiť žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia. Odvolanie dôvodil odvolacími dôvodmi podľa § 205 ods. 2 písmeno b), d) a f) O.s.p. Okrem odvolania vo veci samej tiež namietal, že súd nemal

pripustiť zmeškanie lehoty a nemal pripustiť žalovanému jeho dodatočné námietky, ale voči tomuto uzneseniu odvolanie prípustné nebolo podľa § 202 ods. 3 písm. e). Žalobca súdu vytkol, že vo veci preukázania odovzdania zmenky žalovanému, ktoré tvrdil žalobca, súd sa nedostatočne vysporiadal s dôkazmi ktoré svedčali v jeho prospech, že túto povinnosť splnil. Poukázal na znenie zmluvy, v ktorej sa neuvádza povinnosť rubopisu, ani povinnosť protokolárneho odovzdania. Vzhľadom na okolnosti sa podľa názoru žalobcu, javí ako nepravdepodobné, že by túto zmenku nebol odovzdal žalovanému. Dôkazom malo byť aj správanie sa žalovaného, ktorý nenamietal že nemá zmenku, od uzatvorenia zmluvy, až do splatnosti jeho vlastnej pohľadávky. Počas tohto času bol žalovaný nečinný a nenamietal že by si voči nemu žalobca nesplnil zmluvnú povinnosť. Žalobca tiež namietal argumentáciu dôvodu pre odstúpenie od zmluvy, ktorou bola nemožnosť žalovaného disponovať so zmenkou voči dlžníkovi a teda aj značne sťažená možnosť vymožitelnosť tejto pohľadávky voči pôvodnému dlžníkovi. Podľa názoru žalobcu bol v konaní preukázaný opak tohto tvrdenia a žalovaný ani neargumentoval § 517 ods. 1 OZ. Žalobca vytkol súdu, že sa nevysporiadal s tým, že sa v inom konaní na OS Bratislava I, na návrh žalobcu rieši napadnutá neplatnosť odstúpenia od zmluvy. Keďže sa súd nezaoberal otázkou (ne)platnosti odstúpenia od zmluvy ako otázkou prejudiciálnou, respektíve z odôvodnenia to neuvádza, rozhodnutie je nepreskúmateľné. Pokiaľ ide o trovy konania, namietal žalobca že nie sú vyčíslené a priznané správne z hľadiska ich účelnosti a hospodárnosti, pričom dôvody nedefinoval bližšie. Žalobca žiadal aby námietky voči zmenkovému platobnému rozkazu boli posúdené v plnom rozsahu ako nedôvodné, teda aby napadnutý rozsudok súd zmenil a ponechal v platnosti Zmenkový platobný rozkaz, alebo aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil súdu prvej inštancie. Žalobca si uplatnil voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

16. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný písomne vyjadril. Rozsudok súdu prvej inštancie považoval žalovaný za správny. K podaniu dodatočných kauzálnych námietok, ktoré mu súd prvej inštancie správne pripustil, žalovaný zopakoval dôvody pre ich oneskorené podanie, vzhľadom na fakt, že sa o ich existencii dozvedel až na pojednávaní z výpovede svedka a vyjadrenia žalobcu. Pokiaľ ide o zásadnú vec v konaní a tým je preukázanie odovzdania zmenky, žalovaný uviedol, že ani zo zmluvy, ani z vykonaných dôkazov nevyplýva, že táto povinnosť bola zo strany žalobcu splnená. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia, že túto povinnosť splnil. Na žalobcom tvrdenú nepreskúmateľnosť rozsudku, z dôvodu že sa súd nedostatočne zaoberal odstúpením od zmluvy a jeho neplatnosťou, žalovaný odkázal na znenie odôvodnenia napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie sa podľa názoru žalovaného vyčerpávajúco venoval problematike odstúpenia od zmluvy a namietanej neplatnosti tohto úkonu, čo vyplýva zo str. 4 od tretieho odseku po str. 6 napadnutého rozsudku a následne aj na str. 7 odôvodnenia, súd argumentuje že práve platné odstúpenie od zmluvy bolo dôvodom zrušenie zmenkového platobného rozkazu. Je teda zrejmé, že sa súd prvej inštancie venoval tejto prejudiciálnej otázke podrobne a vykonal dostačujúce dokazovanie k preukázaniu platnosti odstúpenia. Trovy právneho zastúpenia si žalovaný vyčíslil v súlade s vyhl. 655/2004 Z.z. a jednalo sa o reálne poskytnuté úkony právnej služby, takže odvolanie v tejto časti považoval žalovaný za bezdôvodné a účelové. Žalovaný žiadal rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť podľa § 219 O.s.p. a voči žalobcovi si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu jedného úkonu právnej služby za podané vyjadrenie k odvolaniu vo výške 512,85 EUR v súlade s § 13a ods. 1 písm. c) vyhl. 655/2004 Z.z., plus režijný paušál v sume 8,39 EUR a DPH 20%, teda spolu si uplatnil trovy právneho zastúpenia za tento úkon v sume 625,49 EUR. Trovy žiadal žalovaný priznať voči žalobcovi na účet právneho zástupcu.

17. Odvolací súd konštatuje, že konanie na súde prvej inštancie sa viedlo a odvolanie žalobcu aj žalovaného bolo podané v rámci účinnosti zákonnej úpravy procesného konania podľa Občianskeho súdneho poriadku. č. 99/1963 Zb., avšak o odvolaní rozhodoval odvolací súd dňa 20.10.2016, teda už za účinnosti právnej úpravy Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z.z. (ďalej ako „CSP“) a postupoval tak v súlade s § 470 ods. 1 CSP a § 473 CSP, podľa ktorého sa počnúc účinnosťou CSP, ruší úprava Občianskeho súdneho poriadku 99/1963 Zb. a aj na konania začaté pred účinnosťou CSP, sa počnúc dátumom 01.07.2016, vzťahuje aktuálna procesná úprava CSP.

18. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach dôvodov odvolania, rozsahu odvolania a vrátane konania, ktoré mu predchádzalo (§ 379 CSP a § 380 CSP), nakoľko neboli splnené zákonné podmienky pre posudzovanie napadnutého rozsudku v inom rozsahu, alebo z hľadiska iných odvolacích dôvodov, ako tých ktoré žalobca a žalovaný v odvolaní uviedli. Pokiaľ ide o skutkový stav veci, v štádiu v akom dospel v dokazovaní súd prvej inštancie, odvolací súd má za to, že skutkový stav bol zistený dostatočne a na základe vykonaných dôkazov dospel súd prvej inštancie k správny

skutkovým zisteniam. Odvolací súd má za to, že nie je daný zákonný dôvod na opakovanie alebo doplnenie dokazovania v súlade s § 384 CSP a preto je viazaný skutkovým stavom veci tak ako bol zistený súdom prvej inštancie v súlade s § 383 CSP. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu a dôvodmi odvolania dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 255 a ods. 1 CSP.

19. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalobcu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie i s jeho odôvodnením a v podrobnostiach na neho poukazuje.

20. Odvolací súd k odôvodneniu vecne správneho napadnutého rozsudku a k odvolacím dôvodom odvolateľa dodáva, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil všetky námietky žalovaného voči zmenkovému platobnému rozkazu, keď z podaných námietok akceptoval jedine námietku z dôvodu odstúpenia od zmluvy. Tak ako správne uvádza aj žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu, súd prvej inštancie sa venuje odstúpeniu od zmluvy na str. 4 od tretieho odseku zvrchu, až po stranu 6 odôvodnenia a tiež na str. 7 v predposlednom odseku vyvodzuje, že odstúpenie je platné a teda došlo k zrušeniu zmenkovému platobnému rozkazu. Konštatovanie o platnosti odstúpenia, bolo zásadnou prejudiciálnou otázkou, ktorej sa súd prvej inštancie podrobne venoval a jeho záver bol výsledkom skutkových zistení a ich právneho posúdenia vzhľadom na § 48 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s možnosťou od zmluvy odstúpiť podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd nesúhlasí s názorom žalobcu, že je rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatočné venovanie sa téme odstúpenia a jeho platnosti. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie, ktorým sa snažil z dostupných výpovedí svedkov, účastníkov a listinných dôkazov zistiť, či skutočne došlo k odovzdaniu zmenky. Ako súd prvej inštancie správne konštatuje, preukázanie tejto skutočnosti bolo na prospech žalobcu a zároveň nie je možné preukazovať skutočnosť ktorá neexistuje (ak by bol súd požadoval preukázanie neodovzdania zmenky od žalovaného). Bolo teda na zodpovednosti žalobcu preukázať že zmenku skutočne žalovanému odovzdal a svoju povinnosť podľa zmluvy splnil. Žalobca síce navrhol výsluch svedkov, ale z ich výpovede nedošlo k preukázaniu odovzdania zmenky. Žalobca v tomto svojom tvrdení dôkazné bremeno neunesol a iné dôkazy k preukázaniu tejto skutočnosti nenavrhol. Tvrdeniu žalobcu o odovzdaní zmenky neprispel tiež fakt, že sa opakovane rozlične vyjadril na túto tému, keď raz tvrdil že zmenku rubopisoval a odovzdal a následne uviedol, že na rubopis sa nezaviazal. Protichodné výpovede žalobcu neprispeli k hodnovernosti jeho tvrdenia o splnení povinnosti. Súd sa skutočne dôsledne zaoberal tým, či došlo k odovzdaniu zmenky, čo preukázané nebolo. Následne súd skúmal, aké dôsledky má porušenie tejto povinnosti na zmluvu a tiež skúmal aké dôsledky má zrušenie zmluvy od počiatku na zmenku, ktorá kauzálny záväzok zabezpečovala. Žalovaný síce vyslovene v argumentácii neuvádza ust. § 517 ods. 1, OZ, teda omeškanie dlžníka ako dôvod na odstúpenie, ale z jeho tvrdení, ktoré súd posudzoval podľa ich obsahu, táto argumentácia vyplýva. Žalovaný poukázal na termín kedy mala byť zmenka odovzdaná, t.j. pri podpise zmluvy o postúpení. Žalovaný súdu preukázal, že dal svojmu dlžníkovi možnosť povinnosť si dodatočne splniť a to výzvou adresovanou dlžníkovi s poskytnutím dodatočných 3 dní od doručenia, na odovzdanie zmenky. Až následne od zmluvy odstúpil.

V súlade s § 48 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka: (1) Od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. (2) Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

V súlade s § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka: (1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

21. Odvolací súd sa plne stotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie, že od zmluvy bolo platne odstúpené. Síce si účastníci možnosť odstúpenia nedojednali, ale zo zmluvy o postúpení bol žalobca ako postupca v omeškaní a Občiansky zákonník rieši vo všeobecných ustanoveniach, ktoré sa vzťahujú aj na zmluvu o postúpení, následky omeškania dlžníka. Omeškanie upravené v § 517 OZ sa na zmluvu

o postúpení vzťahuje a umožňuje žalovanému platne od zmluvy odstúpiť. Keďže nebolo preukázané že žalobca zmenku žalovanému odovzdal, platilo že táto skutočnosť splnená nebola a zároveň nebolo sporné, že takáto zmluvná povinnosť žalobcu zaväzovala. Bolo potom irelevantné, či zmenka skutočne situáciu postupníka voči pôvodnému dlžníkovi uľahčovala, alebo nie. Dôležitým faktorom bolo, že sa jednalo o povinnosť zmluvnej strany, ktorá splnená nebola ani v dodatočnej lehote. Súd potom správne aplikoval § 517 ods. 1 OZ a posúdil odstúpenie ako platné, čím prejudiciálnu otázku vyriešil. Súd prvej inštancie nebol povinný čakať na závery a názor iného súdu, ktorý prejednáva platnosť odstúpenia v meritórnom konaní, keďže potreboval túto otázku vyriešiť prejudiciálne v rámci konania o zmenke. Pokiaľ ide o následok neplatnosti kauzálneho záväzku na trvanie zmenky, odvolací súd konštatuje, že zmluva uzatvorená podľa Občianskeho zákonníka sa ruší od počiatku, „ex tunc“ podľa § 48 ods. 2 OZ. Na zmluvu zrušenú od počiatku sa hľadí tak, že táto zmluva síce uzatvorená bola, ale nespôsobilá vznik práv a povinností zmluvných strán s výnimkou sankčných následkov. S citovaným § 48 OZ, súvisí tiež ustanovenie § 457 OZ, podľa ktorého „Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal“ Citované ustanovenie zaradené v Občianskom zákonníka v rámci úpravy bezdôvodného obohatenia znamená, že plnenie zo zmluvy zrušenej od počiatku, je plnením bez právneho dôvodu. Medzi zmluvnými stranami nebolo sporné, že zmenka bola zabezpečovacou vo vzťahu k zmluve. Keďže záväzok zo zmluvy voči žalovanému zanikol, aj plnenie zo zmenky by bolo plnením bez právneho dôvodu, teda bezdôvodným obohatením. Zmenka ako taká síce nezanikla, stále je platná po formálnej stránke, keďže obsahuje zákonné náležitosti, ale zanikol záväzok ktorý zabezpečovala. V rámci rozhodovania o trovách konania, súd prvej inštancie správne priznal trovy konania žalovanému, ktorý bol v spore úspešný. Tento účastník si trovy správne vyčíslil, pričom všetky úkony právnej služby boli skutočne poskytnuté a teda oprávnené. Žalobca vytkol že trovy boli žalovanému priznané v rozpore s účelnosťou a hospodárnosťou, ale nijako inak toto tvrdenie nedefinoval a odvolanie v tejto časti je nedôvodné, podobne ako aj v merite veci.

22. V rámci rozhodovania o trovách odvolacieho konania, odvolací súd tieto trovy priznal žalovanému, vzhľadom na to, že v odvolacom konaní mala táto sporová strana úspech na 100 %, keďže súd v plnom rozsahu nárok žalobcu zamietol. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný si uplatnil jeden úkon právnej služby a to za vyjadrenie k odvolaniu. Žalovaný si úkon právnej služby vyčíslil správne v sume 512,85 EUR použijúc na výpočet hodnoty úkonu ako výpočtový základ žalovanú istinu. V rámci trov právneho zastúpenia mu tiež patrí režijný paušál 8,39 EUR a DPH 20%, teda spolu trovy právneho zastúpenia boli uplatnené správne v sume 625,49 EUR a v tejto výške boli aj žalovanému priznané.

23. Odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie, bolo potrebné podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť ako vecne správny.

24. Odvolací súd rozhodol o potvrdení rozsudku súdu prvej inštancie č. 1CbZm 232/2013-139 jednohlasne, to znamená 3 hlasmi z 3 členov senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).